

ספורנו פרשת שמיני

ויקרא פרק יא, ב

(ב) דברו אל-בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל-הבהמה אשר על-הארץ:

ויקרא פרק יא, מד

(מד) כי אני ה' א-להיכם והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תטמאו את-נפשתיכם בכל-השרץ הרמש על-הארץ:

ספורנו ויקרא פרק יא

(ב) זאת החיה אשר תאכלו. הנה אחר שהתנצלו ישראל את עדים הרוחני שקנו במתן תורה, אשר בו היו **ראוים לשרות שכינה עליהם בלתי אמצעי**, כאמרו בכל המקום אשר אזכיר את שמי, אבא אליך וברכתיך (שמות כ, כא) כמו שיהיה הענין לעתיד לבא, כאמרו ונתתי משכני בתוכם, ולא תגעל נפשי אתכם (להלן כו, יא) **מאס הא-ל יתברך אחר כך מהשרות** עוד שכינתו ביניהם כלל, כאמרו כי לא אעלה בקרבך (שמות לג, יב - טז), **והשיג משה רבינו בתפלתו** (לעיל ט, כג) **איזה תיקון, שתשרה השכינה בתוכם באמצעות משכן וכליו ומשרתיו וזבחיו**, עד שהשיגו זכו אל וירא כבוד ה' אל כל העם ואל ירידת אש מן השמים (שם כד) ובכן **ראה לתקן מזגם שיהיה מוכן לאור באור החיים הנצחיים, וזה בתקון המזונות והתולדה**. ואסר את המאכלים המטמאים את הנפש במדות ובמושכלות, כאמרו ונטמתם בם (שם) וכאמרו אל תשקצו את נפשותיכם (להלן פסוק מג) וכאמרו ולא תטמאו את נפשותיכם בכל השרץ כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לא-להים...

(ג - מד) ולא תטמאו בהם ונטמתם בם. כי אני ה' א-להיכם, והתקדשתם. אל תטמאו בהם באופן שתהיו טמאים ומטומטמים בם, וזה יקרה באכילתם. כי אמנם בהיותי א-להיכם **חפצתי שתתקדשו ותכינו עצמכם אל הקדושה**:

(מד) והייתם קדושים כי קדוש אני. כדי שתהיו קדושים ונצחיים בהכירכם את בוראכם **והלכתם בדרכיו, וזה חפצתי כדי שתתדמו אלי כי קדוש אני. וכל זה תשיגו כשתתקדשו ותשמרו מאסורי מאכלות**, כאמרם ז"ל (יומא סוף פרק אמר להם הממונה) אדם מקדש עצמו מעט, מקדשים אותו הרבה וכו' (יומא לט א):